

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 46. Quinam sint speciales effectus Matrimonii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

& completer contractus per consensum conjugum. Ad 3. Sensus est, ego Matrimonium regis nomine Ecclesiae ratum habeo. Ad 4. n. conseq. alioquin etiam dicam, in aliis Sacramentis. Minister & suscipiens debent esse sibi praesentes, ergo etiam hic: oppositum tamen constat, quia secundum dicta à n. 258. potest Matrimonium inter absentes contrahi. Ad 5. n. conseq. nam etiam Baptismus est actio sacra, id est, à Christo elevata ad causandam gratiam, & tamen validè confertur à laico.

285. §. 2. Dixi l. 6. p. 1. n. 147. non peccare sponsum, si ex causis justis cum sponsa etiam publica indigna contrahat Matrimonium, siveque illi ministret hoc Sacramentum, ubi addidi etiam Parochum teneri assistere, dummodo non apprehendat aliud impedimentum. Et plurade assistentia Parochi addentur à n. 706. Quavis autem Trid. habeat, ut Parochus viro & matre interrogantis, & eorum mutuo consensu intellectu dicat, ego vos in Matrimonium coniungo in nomine Patris & Filii & Spiritus S., vel aliis utatur verbis juxtar eum uniuscujusque provincie ritum, tamen id de sole non est: & quamvis Parochus nil profidat, sed tantum sit testis, Matrimonium vellet, uti cum communis docet & inter declaraciones S. Congreg. refert Gallem. supra n. 5. & Quale autem sit peccatum ista omittere, referam sententias n. 505.

286. Q. 46. Quinam sint speciales effectus Matrimonii? R. Præter indissolubilitatem & obligationem reddendi debitum, de quibus aliqua dicta sunt & plura per decursum dicentur, præcipui sunt sequentes: 1. Communicatio quædam bonorum & honorum, de qua Avers. q. 22. f. 1. Quædam

dam autem sint bona conjugum, tum propria, tum communia, & quid circa omnia illa possint maritus & uxor, dixi. l. 3. p. 1. à n. 1017. 2. Libertas à servitute, si dominus tradat nuptui vel ipsem ducat personam servituti subiectam. Iemius, ut neuter possit saltem licet absque alterius consensu se in servitutem vendere, Avers. suprà. 3. Nullitas quarundam donationum inter conjuges, de quo aliquid dixi l. 3. p. 2. n. 106. & plurima habet Sanch. l. 6. 4. Potestas mutuò irritandi vel suspendendi vota, in quantum præjudicant juri conjugum, de qua Busenb. relatus l. 3. p. 1. n. 482. & 503. quibus aliqua addidi ibid. à n. 493. & n. 504. 5. Obligatio cohabitandi, cum id postulet obligatio reddendi debitum, Gob. tr. 10. n. 750. 766. Avers. f. 3. ubi explicat, quandonam possint habitatione separari, & Busenb. hic referendus n. 401. in fine breviter notat, quandonam uxor teneatur sequi viuum, quoad habitationem. 6. Obligatio præstandi alimenta, aut sibi mutuò succurrenti, de quo Avers. f. 4. & etiam dixi l. 3. p. 1. à n. 709. 714. 719. 731. 7. Legitimatio prolis illegitimè conceptæ, aut etiam natæ, de qua Avers. f. 2. & etiam dixi l. 4. à n. 751. 757.

D U B I U M II.

287.

De usu Matrimonii.

ARTICULUS I.

Anus Matrimonii, sive actus conjugalis sit

licitus.

Risp. Per se est licitus & honestus: Quod est a defide, & patet ex i. Cor. 2. Uxori vir debitum reddit. Per accidens est illicitus in sequentibus.

I.